

ÁRPÁD LAPOK

III. évfolyam, 6. szám

2008. április

Március

Most, mikor leülök a gép elé, hogy ismét megosszam veletek a gondolataimat, még két nap van a Gombár-bemutatóig. Egy kisgyerek azt mondaná, hogy még kettőt kell aludni, de nem biztos, hogy nálunk mindenkinek meglesz a kettő. Idegesség, na jó, nevezzük izgalomnak, a tetőfokon, díszletek, jelmezek, próbák állandóan. Így nem is nagyon találok a gondolataimat, amiket meg kellene osztanom, mert most mindenki csak a színdarabbal foglalkozik. Sajnos a pénteket nem várhatom meg az írással, úgyhogy arról nem tudok írni, hogy megnyertük-e, persze ezt már úgymindenki tudná, mikor megjelenik.

Azért az eszembe jut, hogy voltak az Árpád napok. Amikor nincs tanítás, azok a napok valahogy mindig emlékezetesebbek maradnak. Volt néhány egészen tűrhető program. A vívóbemutató tetszett, és jól megjegyeztem a kis Tallárt, hátha egyszer olimpiai bajnok lesz és majd mesélhetem a gyerekeimnek, hogy egy suliba jártam vele. A Rubik-kockás srác mutatványai is jók voltak, kár, hogy alig lehetett valamit érteni. Az is látszott, hogy nem igazán a szavak embere.

De igaz, hogy végül is látni elég volt, és nem kispályás, ahogy tekergette a kockáit. Azt mondta, van neki vagy ötven. Az iskolában is nagyon sok van, de úgy látszik, a kicsi már kezd unalmas lenni és egyre több a 4x4-es.

Titokban reménykedtem, hogy a BKV-sztrájk napja is jó mulatság lesz, mert alig leszünk. Mondjuk nekem eleve esélyem sem volt otthon maradni, apám betuszkolt a kocsiba, aztán jöttünk, sőt túl hamar ideértünk, mert félt a dugóktól, de arra persze pont nem voltak dugók, amerre mi jöttünk. És a végén alig volt hiányzó. Nem tudom, valahogy ügyesebben kellene kitalálni ezt a dolgot, ha már egyszer sztrájk van.

Aznap délután mondtam apámnak, sztrájkolok és nem írom meg a matek leckét, mert olyan régóta nem emelte fel a zsebpénzemet, hogy a hónap közepére mindig lenullázódom. Azt mondta, jó vicc. Úgyhogy aztán megírtam, de hogy nekem is maradjon egy kis örömöm, az egyik feladatot kihagytam. Mert ez még csak figyelmeztető sztrájk volt.

(Árpád, 7.x)

Pályázat

Pályázatot írunk ki az iskolaújság címlapcikkének megírására a következő tanévre. Pályázni lehet egy elképzelt címlappal, a cikk szokásos terjedelmében, akár fiktív eseményeket felhasználva. A cikk korábbi tartalmi és stíluselemeit meg lehet változtatni. A pályázat nyertese 20 ezer Ft ösztöndíjban részesül és egy tanéven (7 lapszám) keresztül írhatja az újság első oldalát. A pályázatokat elektronikus formában várjuk az arpadlapok@gmail.com emailcímré.

A hónap fotója

Ő már megtalálta

2006. december 1., Kerékpártároló Amszterdamban
(fotó: Kiss Benedek, 13.b)

A hónap kérdése

Ezúttal erdélyi vendégeinket kérdeztük meg, hogy milyen volt itt nálunk, Budapesten? Mit gondolnak Budapestről? Milyen összehasonlítva Budapest és Kolozsvár?

Nagyon jól éreztem magamat. A kórusotok nagyon szépen énekelt és jók voltak a koncertek is. Ahogy észrevettem, Budapesten sokkal kedvesebbek az emberek, mint nálunk. Például nem néznek rád csúnyán, ha más nyelven beszélsz. Ha pedig eltévedsz, akkor hamarabb kisegítenek, mint Romániában. Nálunk az utcán öt kutya van minden utcában, Budapesten egyet sem láttam... Amit meg mégis láttam, az láncra volt kötve. De hallottam azt is Budapestről, hogy ha mész az utcán és neked jönnek, akkor még ők néznek rád csúnyán, meg azt is, hogy nem igazán ismerik (vagy csak nem alkalmazzák) a közlekedési szabályokat... De az utak jobbak, mint nálunk. (Simon Artur)

Tartalom

Február.....	1	Anagrammák.....	8
A hónap fotója.....	2	Viccek.....	9
A hónap kérdése.....	2	Árpád napok.....	10
Kép-más.....	3	Keresztrejtvény.....	12
Tanári interjú.....	4	Sudoku.....	13
Zeneszerzők nyomában I.....	6	Wilágháló ajánló.....	13
Sítábor.....	7	Itthon az erdélyiekkel.....	14
Aranykőpések.....	8	Árpád Galéria.....	16

E számunk megjelenését Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata támogatta.

Kép-más

Az előző számban megjelent képen egy hangfal látható. Hát ez mi lehet?

(fotó: Treszkai Anett, 9.b)

Kérdezd másként

Gärtner István tanár urat

Hogyan került az Árpád Gimnáziumba?

– 1985 óta tanítok Óbudán és 15 évig voltam a Kerék utcában, 10 évig, mint tanár, majd 5 évig, mint igazgató. 2000-ben lejárt a mandátumom, s nem kívántam meghosszabbítani, egy másik helyet kerestem. Akkor Gyimesi igazgató úr adott itt lehetőséget.

Nem érezte visszalépésnek az igazgatói poszt után a "sima" fizika tanári állást?

– Az igazság az, hogy ez nem visszalépés volt. Mászt akartam csinálni, elég volt az az öt év. Zavart, mikor olyan emberek akartak beleszólni a munkámba, akik csak kívülről láttak rá. Én viszont saját magam, belülről kívántam volna működtetni azt az iskolát.

Mikor és miért döntött a tanári pálya mellett?

– 1977 körül egy film volt az, ami elindított a tanári pályán, a címe: Tanár úrnak szeretettel. A film olyan élményt adott, ami azóta (több mint 30 éve) is megmaradt. Gyerekkoromban – tekintve, hogy a pesti Madách Gimnázium speciális nyelvi tagozatára jártam – külkereskedelemmel és a nyelvekkel akartam foglalkozni. Inkább a humán tárgyak felé vonzódtam, annyira, hogy második gimnazista koromban

kis híján megbuktattak fizikából. Körülbelül 17 éves koromban kezdtem átfordulni. Matekból mindig jó voltam, azzal szerencsém volt, de ettől kezdve mentem rá jobban a fizikára, kémiára. Az egyetemre harmadszorra vettek fel, matek-fizikára. Most már a matekot régóta nem tanítom.

Tehát végül nem bánta meg, hogy a reál oldalon kötött ki?

– Ha újra kezdhétném, megint ezt csinálnám. Olyan mértékben szeretek tanítani, hogy esti iskolában is tanítok, itt Óbudán a Felnőttek Gimnáziumában.

Hogyan tudja összeegyeztetni a merőben más fajta felkészítést igénylő feladatokat, mint például a felnőttek iskoláját és egy versenyfelkészítést?

– Mindegyikre külön kell készülni. Én minden órára, minden foglalkozásomra a mai napig is, 25 év tapasztalattal külön felkészülök és végiggondolom, hogy mit fogok az adott órán csinálni.

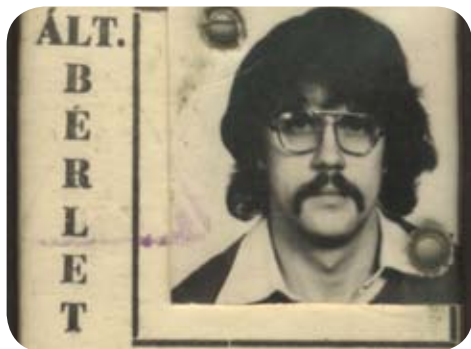
Melyek azok a fő elvek, amelyeket tanítás során a szemé előtt tart?

– Az első és legfontosabb elv, hogy mindenképpen nagyon kell tisztelni a diákot, mert ha a diák megtisztelt engem azzal, hogy bejött az órára és figyelt, akkor nekem is meg kell tisztelnem a diákot azzal, hogy a maximumot hozom ki magamból. A második elv a lehetőségekhez képest a maximális következetesség és igazságosság. Ez nem is mindig olyan egyszerű. A harmadik elvem az őszinteség és az egyenesség. Ezt elvárom és megpróbálom cserébe én is megadni.

Mivel tölti szívesen a szabadidejét?

– Tekintve hogy nappalin és estin is tanítok, így a szabadidőm elég behatárolt, de szerencsére az évek során megtanultam az időmet jól beosztani. Elég sokáig aktívan sportoltam és a mai napig is minden héten legalább egyszer futok és úszom a Margitszigeten. Minden nyáron vízitúra. Az előző osztályommal évek óta járunk a Tiszára, a mostani osztályom egyelőre még nem aktivizálja magát, de lehet, hogy később ők is felébrednek. Nagyon szeretek hor-

gászni, imádom a természetet, a madarakat. Olyan helyen lakom szerencsére (Piliscsabán), ahol a természet, az erdő nagyon közel van hozzánk. Nagyon szeretek olvasni, bár erre kevés időm van. Szívesen hallgatom a zenét, amíg tanulok, szívesen gitározom is, ezekre sajnos most már nincs túl sok időm.

Milyen zenét, könyveket, filmeket szeret?

– Zenében az ún. instrumentális rockot szeretem. A kedvencem, bár már az együttes nem létezik, mai napig is a Dire Straits, de nagyon kedvelem Mike Oldfield, Chris Rea és a magyarok közül a Republic zenéjét is. Olyan filmeket kedvelek, amelyekben van történet, tehát a művészfilmeket nem nekem találták ki. Szeretek azokat a könyveket, filmeket, amelyekben van valamilyen logikai felépítés és valamiképp elgondolkodtatják az embert.

Szeret utazni?

– Nagyon szeretek, de sajnos nagyon kevés időm van rá. Olyan szerencsém van, hogy az életem során elég sok helyen jártam. Skandinávia nagy szerelmem, kétszer voltam az Északi-fokon, egyszer autóstoppal, egyszer meg kis Polskival. Skandinávia mind a négy országában többször is jártam. Nagyon szeretem az északi embereket, az ottani tájat, a

fjordokat. Európa északi részét és a volt szocialista országokat is bejártam. Szeretnénk jövőre, a 20. házassági évfordulónkra egy újabb skandináv körutat összehozni.

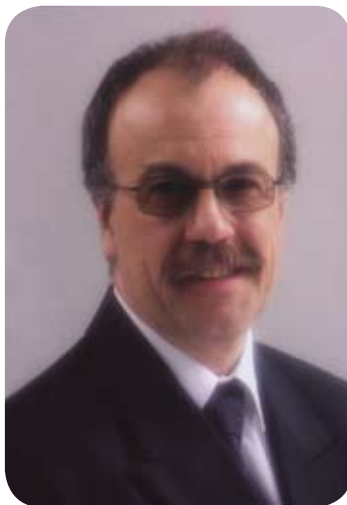
Milyennek itéli az iskola hangulatát?

– A kérdést nem nagyon könnyű megválaszolni, mert közismert rólam, hogy szeretem a rendet. Ez valószínűleg abból is következik, hogy 5 évig voltam igazgató és ott megköveteltem a fegyelmet. Ennek jogosságát lehet megkérdőjelezni, de sok év távlatból visszatekintve úgy tűnik, nekem volt igazam. Itt sem akarok semmi mást, hiszen azért van a házirend és a különböző szabályzatok, hogy lehetőleg betartsuk őket, illetve ha valamilyen probléma van bennük, akkor azokat normális keretek között megpróbáljuk megváltoztatni. Úgy érzékelem, hogy az utóbbi években erősödik az Apádban a fegyelem, és abban bízom, hogy ez a tendencia megmarad.

Három kívánság?

– Az első és legfontosabb az egészség. Szeretném, ha feleségemmel még sokáig egészségesben és boldogságban élhetnénk együtt. A második az lenne, hogy még sokáig taníthassak nappalin is és estin is, de őszintén remélem, hogy én fogom észrevenni, hogy mikor kell abbahagynom. A harmadik az, hogy megmaradjon bennem a tanulás igénye. A tanárt is folyamatosan érik újabb információk, ez egyben azt is jelenti, hogy állandóan képeznie kell magát a saját szakterületén is. Emellett távlati célom a nyelvtanulás. Fiatalabb koromban volt olyan tervem, hogy 5 nyelven fogok beszélni. Ebből jelenleg csak az angol áll ezen a szinten, és a németnek illetve egy szláv nyelvnek vannak meg a kiindulópontjai. Ezeket szeretném beszéd szintre eljuttatni és megtanulni egy latin valamint egy skandináv nyelvet. Nyugdíjas koromra talán sikerül.

*Havasi Petra,
Rudnay Lilla (11.a)*

Múzeum

ZENESZERZŐK NYOMÁN I. Liszt Ferenc Emlékmúzeum

A tavaszi kórustalálkozón nemcsak hangilag, de kulturálisan is fejlődhetünk. Néhány jelentős zeneszerző hagyatékát nézhettük meg, ezzel belelátva az életükbe, munkásságukba és a zenéhez fűződő bensőséges viszonyukba.

Az Andrassy úton a Hősök tere felé haladva érkezünk a Liszt Ferenc Emlékmúzeumhoz (Vörösmarty utca 35.). Ez az épület adott otthont régen a Zeneakadémiának, mielőtt az saját épületébe költözött, de a mai napig folynak itt kutatások és zeneakadémiai oktatás is, melynek tanúi is lehetünk látogatásunkkor. Az első emeleten, Liszt Ferenc lakásának a helyén, az eredeti állapothoz hasonló módon berendezett múzeum található. A hajdani ebédlőben az időszakos kiállítás mellett láthatjuk azt a Chickering zongorát, amely az 1867-es párizsi világkiállításon aranyérmert nyert, és amit a gyártó maga ajándékozott Lisztnek. A következő szobákban a zeneszerző bútorai és használati tárgyai mellett – melyeket szinte mind ajándékba kapott, mert a tanítványaitól nem fogadott el pénzt – a legegységesebb hangszerek vannak. Közülük kiemelkedik a komponáló-íróasztal, amelyet Ludwig Bösendorfer készített barátjának, Liszt Ferencnek. Az asztal első ránézésre egy közönséges íróasztalnak tűnik, de a középső fiók helyére egy kis billentyűs hangszer van beszerelve, kihúzható klaviatúrával. A háló-dolgozó szoba másik különös hangszere a csilingelő hangú üvegongora, aminek a húrjait hangolt üveglapok helyettesítik. Az utolsó helyiség a szalon, ahol a másik Chickering-zongorát helyezték el. Ez a zongora már egyenesen Liszt kívánságai alapján, a művésznek készült. A rajta található ezüst kottatartót Liszt bécsi és magyar barátaitól kapta. A közepén álló Liszt-domborművet Beethoven, Schubert és Weber mellszobra veszi körbe, talpzatába pedig az ajándékozók nevei vannak vésvé. Liszt zeneakadémiai óráit leggyakrabban saját szalonjában tartotta, ahol mindig két zongora állt, ezeket ma is láthatjuk. Ezen kívül ebben a szobában van egy pianínó és egy harmónium különös keveréke: az Erard-Alexandre gyártmányú pianínó-harmónium. A mellette álló vitrinben láthatjuk Liszt néma zongoráját, amin utazásai közben gyakorolt, így nem zavarta utastársait.

A következő számban folytatom sétánkat a kórossal az Andrassy úton, és a Kodály Zoltán Emlékmúzeumba fogunk betérni.

Bölscei Zita (11.a)

Nagyon szép város Budapest, igaz, lehetne rá kicsit jobban vigyázni. Meglepett engem, hogy több biciklis van az utakon, mint nálunk. Itt nem néznek rád csúnyán, ha magyarul beszélsz, és furcsa, hogy itt csak a külföldről érkeztek beszélnek más nyelven. (Sztalmári Sándor)

SÍTÁBOR

Idén abban a nagyszerű élményben lehetett részem, hogy sítábori utunkon a kisbuszban utaztam. Ennek sok pozitív oldala volt, például másfél órával hamarabb értünk oda a szállásra. Apropos szállás, máshova mentünk, mint az előző két évben. A szobából nagyszerű kilátás nyílt a városra, svédasztalos reggelit és előre választható vacsorát kaptunk, valamint esténként egy nagy társalgó állt rendelkezésünkre.

Igaz, ebben az évben egy centi hó sem esett Olaszországban, amíg mi kinn voltunk, viszont semmi panaszunk nem lehetett a pályákra. Úgy vettem észre, az oktatások mindenütt jó hangulatban teltek, s hasonlóan a

szabadsíelések is – hála az oktatóinknak és tanárainknak. Ha két lesielés között egy felvonóra is sor került, mi akkor is énekelünk (ki örült ennek, ki nem :)).

Az élményben gazdag, de fárasztó napok után a kikapcsolódásra jó hely volt a már említett társalgó. A csocsózást és a pingpongot idén sem hanyagoltuk, ámbar az utóbbi egy igen hűvös helyen volt, konkrétan a garázsban. Időtöltéseink közé tarto-

zott még a kártyavárépítés, maga a kártyázás, a filmnézés, némelyeknek a testépítés, és néhányunknak az éneklés. Egyik kedvenc síoktatónk (a három kedvenc közül) – „fogj egy gitárt, és énekelj” alapon – egy szép társaságot csalogatott maga köré az utolsó napra, amiből egy igen jó hangulatú éneklés kerekedett.

A tavalyi problémákból kifolyólag idén nem volt síverseny, viszont az esti értékelés nem maradt el. Két oktatónk magyar származású, akcentussal beszélő amerikai katonát játszott, a harmadik pedig egy arab terroristát, aki azt hajtogatta, hogy „dzsihad, dzsihad!”. Mindent összevetve úgy hiszem, hogy a sítábor idén sem okozott csalódást senki számára, sőt...

Treszkai Anett (9.b)

Aranyköpések

„Ebből ütésváltás lesz, fiam!” (Tarlós Péter)
„Az A csoport egyszerű, a B viszont könnyű.”
(Simon Péter)

„Tartózkodni a Parlamentben és a WC-ben kell, fiam, a fizika órán nem illik!” (Gärtner István)

„Gyerekek, meg kell tanulni késni!”

(Besnyőné Titter Beáta)

„Lépünk bele Balassiba!”

(Molnárné Vámos Katalin)

„Írjunk le még egy szót: formák és műfajok. Bocsnat, kettőt!” (Orosz Erzsébet)

„Nem szupervezetés, hanem szupervezetés. A szupervezetést én szoktam csinálni a Suzukimmal.”
(Czinki József)

„Valakit érint még, hogy nincs nyelve?”
(Sarlósné Bánhegyi Lídia)

„– Andi, hány levelű lóhere van a Lili pólóján? – Három. – Jól van, látom figyelsz matekórán.”
(Számadó László)

„Lévay kollégám mondta ezt. Ti már nem emlékezhetek rá, de én sem, mert az ő helyére jöttem.”
(Varga Júlia)

„Az élet majdnem éhen halt.” (Sziliné Dienes Irén)

„Édesem, látom a manduládat, meg lassan a gyomrod is, ennyire unalmas egy irodalom óra?”
(Kőváriné dr. Fülöp Katalin)

Nagyon várunk töletek további aranyköpéseket!

Anagrammák

A múltkori építmények: HAL TÁMADSZ = Tádzs Mahal; ANNAK FIAL ÍGY = kínai Nagy Fal; ROMOKAT SOROLÓ TEKE = Meteóra kolostorok; POROS FIAIT NYERED = pisai ferde torony; HOPP MISE SZIKRA = Kheopsz piramis; BORZ SZABADOSSÁG = Szabadság-szobor; PEDIG SULIBAN TEREMTI = Empire State Building; MÉRT SZEMPONT TELEP = Szent Péter templom; ESZED HIÁNYA POR = Sydney operaház; APJUK E PÁSZTOR = Topkapu szeráj.

Egy kis színházajánló: az anagrammák ebben a hónapban nyolc musicalt rejtenek, mégpedig a leghíresebbek közül! Ha megoldottad a feladványokat, már csak egy kérdés marad: melyiket nézed meg leghamarabb? Jó szórakozást!

KISLÁNY VÁRAIT
TEA AZ AMORF NAPJÁHOZ
ZÖLD AGYUNK NEVES
ÁLRUHA BEVONÓ PALA
CSAK MÁK
CUKOR REPED
EGÉSZSÉG PASZTA SÖRÉNYE
ÁM BÍRJÁK LOPVA

Viccek

A postára érkezik egy levél, melyet a Mikulásnak címeztek. Mivel a postások nem tudják, mi legyen vele, úgy döntenek, hogy felbontják. Egy kétségbeesett gyermek kívánságát olvassák: „Drága Mikulás! A családnk nagyon szegény, így nem tudok mit adni a szüleimnek karácsonyra. Légy szíves, küldj 10 000 Ft-ot!”

A postások nagyon megsajnálják, és összedobják neki a pénzt. De mivel nekik sincs sok, így csak 5000 Ft jött össze, amit el is küldenek.

Az ünnepek után lázasan bontják fel a Mikulásnak szánt köszönőlevelet: „Nagyon köszönöm, hogy segítettél, de képzeled, azok a szemét postások a felét lenyúlták!”

Egy idős ember egyedül élt Idahóban. Fel akarta ásni a paradicsomos kertjét, hogy elültesse a paradicsomokat, de túl nehéz munkának bizonyult számára. Az egyetlen fia, Bubba, aki segíteni szokott neki, börtönben ült. Az öreg leült és megírta neki a problémáját.

„Kedves Bubba, sajnos elég rosszul érzem magam, mert úgy néz ki, idén nem tudom felásni a paradicsomos kertemet. Már öregszem és túl nehéz munka már ez számomra. Bárcsak itt lennél, tudom, hogy nem lenne ez probléma, mert megcsinálnád helyettem. Csókol: apád.”

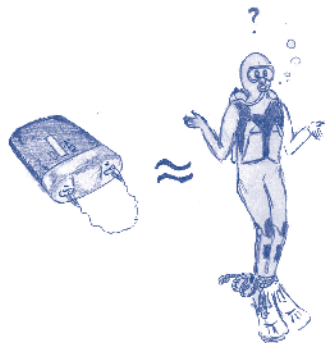
Pár nappal később levelet kapott a fiától:

„Kedves Apa, nehogy felásd a kertet, oda rejtettem a hullákat! Bubba.”

A következő nap reggelén egy csapat FBI ügynök jelent meg a helyszínen és feltúrták az egész kertet. Mivel nem találtak semmit, bocsánatot kértek az öregtől és elmentek. Az öreg még aznap kapott egy újabb levelet a fiától.

„Kedves Apa, a jelenlegi helyzetben ennyit tudtam segíteni. Menj és ültesd el a paradicsomokat. Bubba.”

- Miben hasonlít a bűvár és a laposelem?
- Ha összekötöd a sarkait, mindkettő lemerül.

Harlemben megkérdezik egy koldusasszonytól:

- Mi a fia?
- A Harvard Egyetemen van.
- Néger létére? Hát ez nagyszerű! És mit csinál ott?
- Spirituszban ül, mert négy füle volt.

NYELVI SAROK

An American farmer is on a holiday to Europe and he's bragging to another hotel guest, also a farmer, about his property. He's got more cattle, a bigger ranch, a bigger house, but he only seems to bore the other farmer. Finally, he really tries to impress him by saying: "When I take my car and drive all around my ranch, it takes me a whole week!", to which the other one replies: „Yes, I used to have a car like that once.”

Remek volt nálatok. Kedvesek voltatok és nagyon nyitottak. Örvendek, hogy nálatok lehettem és sok új barátot szerezhettem, és remélem, a kapcsolat sokáig fennmarad. Budapestről csak annyit, hogy egy nagyon szép város, szépek a múzeumai is, és nagyon otthonosan éreztem magam. Kolozsvár azért jó, mert itt az otthonom és turisták is vannak, változatos. Budapest viszont fejlettebb, és szeretem, hogy mindent magyarul lehet kérni, mert megértik. :) (Kerekes Éva)

Árpád napok

Berecz András, mesemondó

Hogy lesz valakiből mesemondó?

– Őszintén szólva, nem tudom, hogy hogy lesz valaki mesemondó. Énbelőlem az lett. Mikor már ötvenedszerre tették fel ezt a kérdést, keresgéltem választ, hogy miért. Az egyik tippem, hogy azért, mert nem volt televíziónk soha. 51 éves vagyok, de hála az egy Jóistennek egy fedél alatt televízióval soha egy percig nem éltem. Ezért viszont egy asszony meséit hallgattam egyfolytában, aki 43 éves korában szült engem, tehát nem korán. Amit mondott, végig kellett, hogy hallgassam, ő volt a fő műsoridő. Ő kunhegyesi volt, ott született és megmaradt annak, nem lett budapesti soha. Négy osztályt járt összesen általános iskolába, úgyhogy az eredetiségét sem tudta kikezdeni semmi. Egyébként meg hozzágyűjtöttem, de ma is a mérce az, amit ott hallottam édesanyámtól. Budapesten születtem, de amit hordozgatok, az inkább sáros utak végén virágzik ma is. Olyan emberektől szedtem a javát, akik mernek gondolkodni, mielőtt megszólalnak, nem félnek a beszéd közbeni csöndtől, mert a hallgatóság nem szalad el. Ez sajnos a mai közegünkben nem jellemző.

Miért fontos a felnőttek életében a mese?

– A mese eredetileg univerzális műfaj, később zuhant a gyermekekig. Korábban mindenféle emberi és kozmikus kérdésre, sorsra válaszolni próbált. Melyik hogyan – vannak egészen mélységesen mély mesék, vannak, amelyek a korabeli kozmikus tudásra építenek (csillagképek történetei) és sokféle van még, az ember ma is tanulhat belőlük. Amíg az ember születéssel jelenik meg és halállal múlik el innen, addig van mit tanulni a mesékből.

Kerekes József, színművész, szinkronszínész

Milyen érzés az, ha az utcán felismerik?

– Ez szakmai ártalom, de nagyon jó. Persze attól függ, hogy ki hogyan nyilvánítja ezt ki, mert ezt is lehet egy kicsit tolakodóan vagy bántóan. De hogyha kedves, akkor nagyon jól tud esni.

Hogyan fogadja, hogy szélesebb körben inkább a szinkronmunkái ismertek?

– Ezzel tisztában vagyok. Most például örültem, hogy ebben a beszélgetésben is volt szó a színházról is, nem úgy kezeltek itt a fiatalok, mint csak szinkronszínészt, s ez jólesett. Abban reménykedem, hogy talán még az én életemben változás következik be, és nagyobb számban készül majd magyar film és tévéjáték. Arról tehát nem tehetek, hogy manapság a két kereskedelmi csatorna szappanoperáin kívül nem nagyon készül más tévéjáték, s ezért nem úgy, mint idősebb kollégáimat, akiket még meg lehetett ismerni ezekből a szórakoztató műsorokból, minket már nem ismerhetnek annyira máshonnan.

Kedvenc szerepei?

– Annak idején játszottak a Vértestvéreket, amit nagyon szerettem. Az Indul a bakterházban Patás szerepét kedveltem, vagy a Micimackót a Radnóti-ban annak idején. A mostaniak közül nagyon szeretem az Őrült nők ketrecét.

Árpád napok

Dr. Varga Zoltán, büntetőbíró

Milyen érzés volt abban a móri ügyben kimondani a végső ítéletet, melyet szinte az egész ország figyelemmel kísért?

– Ez nagy megtiszteltetés volt számomra és nagy élmény. Döntésemet ma is büszkén vállalom. Ha valakire egy nagyobb ügy tárgyalását rábízják, az szakmai elismerést jelent.

Mennyire lehet a bírói munkát lelkiismereti ügynek nevezni?

– A bírói munkát úgy kell végezni, hogy ne legyen belőle lelkiismereti konfliktus. Addig nem szabad ítéletet hirdetni, amíg valaki ezt magában nem tisztázta. Én annak idején tisztáztam magamban ezt a dolgot, ép-

pen ezért ma egyáltalán nem kell éjszakánként álmatlanul forgolódnom.

Kinek való a bírói munka? Milyen tulajdonságok szükségesek hozzá?

– Nehéz lenne megfogalmazni, mindenesetre olyanoknak, akiket mindig valami előre hajt, valamit mindig ki akarnak deríteni. Azt hiszem azonban, hogy ezt a szakmát nem annyira lehet választani, inkább a szakma választja az embert. Mindenhol, mindenkinél van ennek valami előzménye: tehát az ember valahol kapcsolatba került az igazságszolgáltatással, s ez a szakma ösztönösen elkezdte vonzani magához, míg a végén beszippantotta. S akit egyszer beszippantott, nagyon nehéz utána kijönni belőle, mint ahogy én 42 éve nem tudok, de nem is akarok belőle kijönni. Sok lemondással és rengeteg tanulással jár. Ez a szakma mindig is olyan volt, hogy örökké tanulni kellett, hiszen a joganyag változott, ráadásul azokat az ügyeket is külön meg kell tanulni, amiben a bírónak döntenie kell. Az lehet 10 oldal, 15, esetleg 1000 oldal, vagy most például van egy olyan ügyem, amiben 300 000 oldal, tehát egy szobányi irat az, amit át kell olvasnom és a lényegét meg kell tanulnom. Ezért mondom, hogy ez egy nagyon sok tanulással járó pálya.

Képes krónika

Az öregdiák-találkozón nagy érdeklődés mellett leplezték le az Árpád volt igazgatójának, a Kalokagathya-díj névadójának, Udvarhelyi Ágostonnak az emléktábláját. (2008. március 4.)

Rejtvény

125 éve született Juhász Gyula

125 éve, 1883. április 4-én született Szegeden Juhász Gyula költő. Annáról, messziről című versének két sorával idézzük emlékét.

„S a kirakatok előtt Anna jár,
Ó, boldog, fényes, selymes annabál.

...”

A legutóbbi keresztrejtvény (Komjáthy Jenő) megfejtése: Addig szívem nem látta egy sem, nem érzé tiszta, nagy hevét.

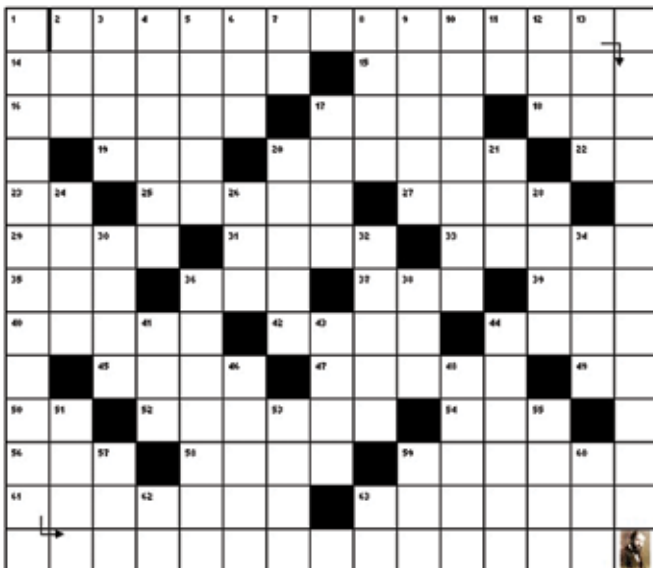
VÍZSZINTES: 2. Az idézet első része (zárt betűk: A, T, S, Y). 14. Csucsor. 15. Egykori híres szállodájáról elnevezett tér a belvárosban, itt állt az 1837-ben épült Nemzeti Színház is. 16. A mélybe nyúló. 17. ... Gáspár – Wittenevgrben tanult 16. századi temesvári lelkész, költő, históriás énekek szerzője. 18. Olaszország, Málta és Vatikán autójeljei. 19. A fogak ágya. 20. Ellenőrzés, szemle. 22. Olaszország és Ausztria autójeljei. 23. Majdnem egy! 25. Díszes ebédlő az ókori rómaiaknál. 27. Norvég özvegyasszony, a címszereplő anyja Ibsen Peer Gynt c. drámai költeményében. 29. Ágat metsz. 31. Főnemesi cím. 33. Nyílvevesszők tárolására szolgáló tok. 35. Víz lefolyását gátló építmény. 36. Csonthéjas gyümölcs. 37. Az ÁVH elődje. 39. RSR. 40. Okozat. 42. Valamihez, mint középponthoz. 44.

Északi csillagkép. 45. Mazsola és ... – egykori mese sorozat. 47. Ázsiai ország. 49. Ügetni kezd! 50. Európa Kupa. 52. Gyerekek – tréfásan. 54. Zajlik a harc. 56. Tudományos Ismeretterjesztő Társulat. 58. Papíron rögzít. 59. Téli takarító eszköz. 61. Félautomata fegyver jelzője. 63. Kifogás.

FÜGGŐLEGES: 1. Az idézet második, befejező része (zárt betűk: M, Y, M, R, H). 2. Franciaország, Belgium és Spanyolország autójeljei. 3. Az ischler sütemény magyar megfelelője. 4. A másikkal megegyező. 5. Kérdőző emelője. 6. Gyerünk! népiesen. 7. Tüzel. 8. Gilles de .. – a 100 éves háború hős marsallja, a későbbi „francia Drakula”. 9. Ütközet. 10. Szöveget át-

másoltató. 11. Nobélium. 12. ... muri – Móricz Zsigmond színműve. 13. A legendás gitáros, Hendrix keresztnéve. 17. Mohácsi farsangok legendás maszkos figurája. 20. Fehér parlagi növény. 21. Osztrák, svéd és spanyol autók jelei. 24. Ipari üzem. 26. Kuba, Gabon és Olaszország autójeljei. 28. ... csillagok – Gárdonyi ismert műve. 30. Táplál. 32. Lankad. 34. Szent fogadalom. 36. Népi étel – tejfőlös, túrós galuska. 38. Hibázik. 41. Ókori nép Erdélyben. 43. Herélt szarvasmarha. 44. Csomagolással együtt mért súly. 46. Létezés. 48. Fejér megyei község. 51. Sarjad. 53. Kiirt. 55. Népszerű sorozat a tévében. 57. Természettudományi kar rövidítése. 59. Seben keletkező var. 60. Élet. 62. Strázsa. 63. E napon.

Lévay Zsolt

Sudoku

	2	9								4	7	1	5				3
5						4				9		8	4				
	3	4	1		7		5	2		3	2						8
	7	2	5		4					7	1		6			3	
				3													
			9		8	5	3				5			2		9	7
6	5		4		2	3	7				6					7	5
		1						9						5	2		9
						6	4			5				8	9	1	3

Wilágháló ajánló

Úgy döntöttünk, hogy ez alkalommal egy kicsit magasabb színvonalú oldalt ajánlunk, mivel az előző hónapokban kicsit alacsony hullámhosszon közvetítettük felétek a felbecsülhetetlen értékű linkeket. Ezúttal egy valóban érdekes lapot említenék meg. Ha felmész az oldalra, nagy csalódás fog érni. Persze ez a csalódás nem rendes értelmében értendő. Az oldalon számtalan képet, animációt, videót találhatunk, amelyek kivétel nélkül becsapják szemeinket, elgondolkodtatnak, esetenként megnevetetnek. Az oldalt szinte naponként frissítik, szóval minden napra juthat valami érdekesség a látogatóknak. A szerkesztő igyekszik a képekhez olyan kommentárokat írni, melyek rávezetnek a kép érdekességére. Esetleg ha találunk vagy készítettünk magunk egy képet, beküldhetjük és a szerkesztő felrakja. Én magam, amikor elkezdtem nézegetni az oldalt, elég sokáig leragadtam (tanulásra nem is jutott idő). A cikkemből nem maradhat ki a tőlem megszokott buzdítás, miszerint egyetek csokit, etessetek hódokat, olvassatok képregényt és nézegessétek az ajánlott oldalakat.

<http://opcsal.blog.hu>

Mr.S.F. (Lakner Lóránd)

Kórus

ITTHON AZ ERDÉLYIEKKEL

Végre eljött a tavasz és egyben az a csütörtök, amikor vártuk vissza az erdélyi kórust.

Dél előtt még mindenki a sulira koncentrált, de amint kicsöngtetek az utolsó óráról, arról kezdtünk el fantáziálni, hogy vajon milyen lesz az elkövetkezendő pár nap, amíg itt vannak az erdélyiek. Így aztán a próbán ülve mindenki izgatottan várta, hogy mikor érkeznek meg. Hát eljött a pillanat. Miközben ők cuccaikkal bevonultak a sütikkel, üdítőkkel

teli aulába, addig mi fent a galérián, búvóhelyünkről előjövve énekelünk nekik üdvözlésképpen. Miután ez megtörtént, a nagyelőadóban kitaláltuk, hogy ki kinél is aludjon. Elkészítettünk egymástól és vittük haza „új szerzeményeinket”.

Másnap (pénteken) az Opera előtt várakozva mindenki arról beszélt, hogy milyen volt a vendége/vendéglátója és ideiglenes lakóhelye. Miután mindenki megérkezett, megnéztük többek között az Operaházat, a Kodály emlékházat, a Liszt Ferenc Zeneakadémiát, a Hősök terét és persze az Andrássy utat. Ez csupán dél előtt volt, mert ebéd után várt ránk egy-egy próba a suliban. Próbáltunk külön-külön és közösen is, hiszen este a templomban együtt is énekelünk.

Elérkezett az este az első fellépésünkkel. A mi kórusunk kezdett, s minden darab után vastapsot kaptunk – amiben nem csekély része volt a másik kórusnak. :) Aztán ők jöttek és mi is hasonlóképpen díjaztuk őket. Ezután meghallgathattuk a Viadana zenekar egyik darabját is, amelyet (mint mindig) Tyl! Ottó bácsi vezényelt. A nekik kijáró vastaps után mindkét kórus felvonult és közösen énekelünk. Ez a nap egy remek nap volt. Nemcsak a sikeres fellépés miatt, hanem azért is, mert jobban megismertük a másik kórust. Szerintem jobban, mint náluk, Erdélyben, mivel itt éjjel-nappal együtt voltunk a programokon, fellépéseken.

Elérkezett a szombat reggel, ami arról ismeretes, hogy az ember általában nem nagyon kel ki az ágyából kilenc előtt... Hát ez a szombat reggel sajnos nem így alakult, mégpedig azért nem, mert kilenckor nem a tükör előtt, hanem a Moszkva téren ácsorogtunk kómás fejjel. Ezen a napon ha nem is havat, mint ősszel, de esőt azt kaptunk... A lányokat azért kárpótolhatta, hogy kaptunk egy-egy szál virágot nőnap alkalmából egy pár rendes fiútól.

A szombati program úgy nézett ki, hogy felmentünk busszal a Várba és bementünk a Zenetudományi Intézetbe, ahol egy új érdekes dolgot mesélt nekünk Kodályról, majd helyet cserélve a másik kórusal mi énekelgettünk a díszteremben. Megköszönve az ott dolgozók kedvességét elénekeljük nekik Kodály: A magyarokhoz című művét. Az eső miatt sajnos elmaradt a séta a Várban, így csak leballagtunk a hegyről és elmentünk ebédelni.

A finom ebéd után felvettük a cuccaikat a Szalézi templomból (mert előző este ott hagytuk, hogy ne kelljen cipelni) és átmentünk a BMF dísztermébe. Ott mindenki izgatottan várta,

Kórus

hogy mikor jönnek meg az ismerősök és mikor kezdődik el a koncert. Én nagyon örültem, hogy az iskolából többen is eljöttek, diákok és tanárok egyaránt. Ez a fellépés azért is volt különleges, mert az erdélyiekkel elcseréltük a nyakkendőinket (persze csak a koncert idejére). Miután elénekeltük a szebbnél szebb darabjainkat külön-külön és együtt is, elkezdődött a mi kis „finálénk”, ami az utolsó estére vonatkozva musicalezést jelent. Felváltva énekeltünk a színpadon és nagyon jól éreztük magunkat. Mintha a hangulatot valaki feltekerte volna a maximumra. :) Miután befejeztük az énekelgetést, a két kórust egy kisebb fogadás várta, ami nagyon jól jött, mert utoljára ebédkor et-tünk. Ugye utolsó este volt, ezért mindenki elment valahová bulizni egy utolsót az új barátaival.

Azt hiszem, az összes reggel közül a vasárnapot mondhatjuk a legragikusabbnak, hiszen ez a reggel követte az utolsó estét. Ez a reggel azért is volt érdekes, mert az erdélyiek busza nem talált oda Aquincumba, és a nehézségeket fokozta, hogy a buszvezető csak románul tudott, de egy kedves szülő végül segített és elirányította a buszt a múzeumhoz. A múzeumban nemcsak egy ott dolgozót volt szerencsénk hallgatni, hanem Tyll Ottó bácsit is. Egy utolsó éneklés után pedig közösen elfmentünk ebédelni.

Az ebéd elfogyasztásával viszont vérszenes közeledett a búcsú ideje. Így aztán kimentünk az Amfiba, ahol csináltunk pár csoportképet. Ebben a pár napban sokkal jobban megismertük egymást és mondhatom, hogy igazán összenőtt a két kórus. Ezért az utolsó pillanatban mindenki lázasan kérte el a másik e-mail címét és hasonlókat. Mindenki mindenkivel elköszönt, majd az erdélyiek beszálltak a buszukba s elindultak hazafelé. Szegények éjjel 2-re értek haza, mert dugóba kerültek, de mondták, hogy nagyon jól érezték magukat, úgyhogy büszkék lehetünk magunkra! :) Én nagyon jól éreztem magam ebben a pár napban és sok új barátot szereztem. Remélem, sokan vannak még így ezzel, és már várom, hogy mikor találkozunk velük megint...

Varga Stefánia (9.b)

Mindenesetre felejtethetlen volt. Még voltak más típusú testvérkapcsolataink is, de ezzel egyik sem hasonlítható össze (persze mindez jó értelemben). Budapest szerintem Európa egyik legszebb városa, egyetlen kifogásom ellene, hogy nagyok a távolságok, de ez természetes egy kétmillió város esetében. A testvérkóruson kívül nem volt esélyem megismerni túl sok budapestit, de szerintem általánosíthatok, és kijelenthetem, hogy az igazi vendégszeretet nem hiányzik egyik családból sem. Nem szeretném összehasonlítani vagy szembeállítani a két várost. Én nagyon szeretem Kolozsvárt, mivel otthonom, és elnézem neki elmaradottságát és hibáit, Budapest pedig az a város marad, ahová mindig nagyon szívesen visszatérek. (Foris Ferenczi Gábor)

Nagyon jó volt nálatok! Jó volt a vendéglátás, a vendéglátók még jobbak. :) Sok érdekes dolgot vettem észre nálatok, ami nálunk, Kolozsváron hiányzik. Budapesten teljesen más az élet, mint Romániában. Mások az életkörülmények, jobbak a megélhetési lehetőségek. Az emberek közti kapcsolat is teljesen más, sokkal közvetlenebbek vagytok egymással, mint mi – ahogy én láttam. És nagyon kellemes érzés volt az, hogy mindenki egy nyelvet beszélt. :) (Imre István)

Árpád galéria

Egy portugál kutatóintézet kezdeményezésére 2008 augusztusában Japánban oktatási konferencián elemzik majd néhány kiválasztott diák rajzát. Azt vizsgálják, hogy hogyan jelenik meg egy adott korosztály érdeklődése a kultúra és a társadalmi problémák iránt. Néhány árpados rajzot mi is elküldtünk a „Mi a fontos az életben?” témához. Mint láthatjátok, számos különböző válasz született (összefogás, sport...).

Barakony Zsófia (12.b)

Elek Zsófia (10.a)

Németh Márk (10.d)

Drippy Csege (10.c)

Said Leila (10.a)

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja. ♦ Megjelenik: kb. havonta. ♦ Email: arpadlapok@gmail.com.

♦ Design: Tsamouras Hristos. Írták és rajzolták: Bene Dia, Bölcskei Zita, Diriczi Tamás, Fenyő Dorka, Havasi Petra, Lakner Lóránd, Máté Krisztina, Rudnay Lilla, Südi Anna, Treszkai Anett, Varga Stefánia.

♦ Felelős tanár: Koncz Levente. ♦ Nyomdai előkészítés: Press GT Kft., 1139 Budapest, Üteg u. 49., Tel.: 349-6135, Fax: 452-0270, Email: info@pressgt.hu. ♦ Tervezés: Gula Annamária.

♦ Nyomdai kivitelezés: Ritter Nyomda. ♦ Felelős vezető: Ritter Gábor.